

**UDSKRIFT AF DOMBOGEN
FOR
RETEN I LYNGBY**

Den 26. marts 1999 blev af retten i Lyngby, 1. afdeling,
i sag nr. BS 1-1574/94

mod

afsagt følgende

DOM:

Under denne sag, der er anlagt den 27. december 1994, har
sagsøgeren, , nedlagt endelig påstand om, at
sagsøgte, ,

1.

bliver straffet efter straffelovens § 267 for den 23. juni
1994 i Lyngby fogedret at have fremsat sigtelse om strafbart
forhold ved at påstå, at sagsøgeren har gjort sig skyldig i
incestuøst forhold overfor sagsøgers datter , født
den 21. november ,

2.

at den under 1 fremsatte beskyldning kendes ubeføjet, jf.
straffelovens § 273,

3.

at sagsøgte bliver dømt til at betale en godtgørelse stor
50.000 kr. til sagsøgeren i henhold til erstatningsansvars-

lovens § 26,

4.

at sagsøgte bliver straffet for at have fremsat de nedenfor anførte sigtelser om strafbart forhold:

"Han (sagsøger) skal i følge moderen (sagsøgte) endvidere true til ikke at fortælle noget fra samværene, ved at fortælle, at der ellers vil ske hendes pony noget ondt. Senest har hun overfor mormoderen ved sengetid spurgt, om det er rigtigt, at hun skal dø, fordi hun har fortalt noget om hemmeligheden- for det har . . . sagt." (jf. sagens bilag 5, en erklæring af 22. maj 1995 fra cand. psych. . .)

"at . . . (sagsøger) havde-sagt til . . . , at hun ikke måtte fortælle om deres samvær, hvis hun gjorde det, ville der ske grimme ting.

(...)

Hun fortalte (sagsøgte, at . . . (sagsøger) rørte ved hende på maven og undersøgte hende i numsen. Hun ville ikke i bad hos . . . , hvilket (sagsøgte) anmodede . . . (sagsøger) om at lade være med. Når hun var i bad derhjemme, skulle døren altid være låst.

(...)

tog afstand fra (sagsøgtes) mandlige venner og familie, hvilket hun aldrig havde gjort tidligere.

(sagsøgte) gentog forklaringen om indkøbsturen i Storcenter i 1994, hvor de så . . . (sagsøger). . . havde i denne forbindelse sagt, at . . . (sagsøger) "tissede på hende og bandt hende."

(sagsøgte) viste herefter en tegning, som . . . havde tegnet i foråret 1995 (bilag A). Hun havde forklaret en person, som havde været på besøg hos . . . (sagsøgte), at hos . . . (sagsøgere) blev hun bundet med hænderne på ryggen, og så skulle . . . (sagsøger) fange hende. . . havde på tegningen vist, at bandt hende. . . havde endvidere forklaret, at . . . (sagsøger) bandt hende. . . havde videre forklaret, at . . . (sagsøger) sagde lyde, som om han havde været ude og løbe." (Jfr. sagens bilag 6, notat i henhold til offentlighedslovens § 6, udarbejdet af Civilretsdirektoratets 2. kontor den 13. oktober 1995, vedrørende j. nr. . . .).

"... , der er konkurrencerytter, og hvis navn står på hendes bil, der er en ... , arbejder som sygehjælper på ... Hospital. Kort tid efter ovenstående får en sygeplejerske smadret en bil, hun har lånt, der er nøjagtigt magen til ... , mens den står på parkeringspladsen ved hospitalet. I bilen finder politiet en seddel, hvorpå der står: "En kærlig hilsen til verdens bedste og mest utro hore". Hun blev herefter kontaktet af politiet, der spurgte hende, om hun havde nogle fjender, hvilket hun kunne afkræfte, ligesom sedlens indhold ikke havde noget på sig.

(...)

Da afh. hørte om dette, fik hun straks mistanke til ... , og hun bad ... om at kontakte politiet igen og give forklaring om ovennævnte." (Jfr. sagens bilag 7, afhøringsrapport af 19. maj 1995 fra Politimesteren i ... , kriminalpolitiet.

5.

at de under punkt 4 citerede udtalelser kendes ubeføjede.

Sagsøgte har nedlagt påstand om, at sagsøgeren bliver dømt til at betale en godtgørelse på 25.000 kr. og en rettergangsbøde i henhold til retsplejelovens § 325 for at have fremlagt en ufuldstændig fogedbogsudskrift som bilag 1 og under sagen rettet henvendelse til psykologerne ... og ... med anmodning om, at de skriftligt besvarede en række spørgsmål uden at indhente sagsøgtes samtykke hertil.

Sagsøgeren har nedlagt påstand om frifindelse overfor sagsøgtes påstand om en godtgørelse og om en rettergangsbøde.

Sagens nærmere omstændigheder er følgende:

Sagsøgeren er født i 1948 og sagsøgte er født i 1966. Parterne lærte hinanden at kende i 1989. Den 21. november ... blev ... født af sagsøgte. Sagsøgeren tog fra foråret 1990 fast ophold i ... Sagsøgeren havde samvær med ... i 1989, 1990 og 1991. I sommeren 1991 havde sagsø-

geren . . . hos sig i tre uger. I november 1991 blev sagsøgerens faderskab til . . . fastslået. I 1992 havde sagsøgeren samvær med barnet.

Der opstod problemer mellem parterne om samværet og sagsøgeren fik fastsat samvær hver 3. week-end af Statsamt ved en resolution af 29. januar 1993. Han indgav en begæring til fogedretten i . . . Fogedretten medvirkede ved en udlevering af . . . til samvær med sagsøgeren den 29. oktober 1993. Der blev afholdt en række møder i fogedretten.

I 1994 kontaktede sagsøgte psykolog . . . , der undersøgte sagsøgte og barnet og afgav en erklæring af 22. april 1994, der senere blev fremlagt i fogedsagen. Samtidig kontaktede sagsøgeren psykolog . . . , der afgav en erklæring af 23. april 1994, der blev fremlagt i fogedsagen. Psykolog . . . modtog en påtale fra Forening, Etiknævnet, for at have undladt at indhente sagsøgtes samtykke til en undersøgelse af barnet. Den 24. maj 1994 blev der afholdt en fogedforretning, der endte med, at fogeden afsagde kendelse om, at samværssagen skulle fremmes. Den 23. juni 1994 blev der afholdt nyt møde i fogedretten. Mødet sluttede med, at sagsøgte blev pålagt at udlevere . . . til samvær den 25. juli 1994 kl. 10 under tvang af en bøde på 1.000 kr.

Den 28. juni 1994 skrev advokat . . . som advokat for dyrlæge . . . et brev til sagsøgerens daværende advokat, Den 16. august 1994 varslede sagsøgeren, at der ville blive udtaget stævning i sagen. Den 15. december 1994 skrev . . . en erklæring om en oplevelse, som han havde haft med . . . den 12. december 1994. Den 23. december 1994 skrev . . . et brev til advokat . . . om en oplevelse, som hun havde med . . . i . . . Storcenter den 21. december 1994.

Den 23. december 1994 udtog sagsøgeren stævning i sagen med påstande som under punkt 1, 2 og 3. Stævningen blev modtaget i retten den 27. december 1994. Den 21. april 1995 skrev advokat . . . som advokat for dyrlæge . . . i et brev til sagsøgerens advokat, Christian Harlang.

Den 14. juni 1994 afholdtes et møde i [redacted] kommune, Social- og Sundhedsforvaltningen, Familieafdelingen. Af et notat af 28. juni 1994 fra Familieafdelingen fremgår, at sagsøgte, [redacted], psykolog [redacted] og [redacted] deltog i mødet, og at socialforvaltningen ikke fandt, at der var behov for en indlæggelse eller en midlertidig anbringelse af [redacted] udenfor hjemmet. På mødet blev der vist en tegning, som [redacted] havde lavet. I november 1994 blev Amtssygehuset i [redacted], Børnepsykiatrisk Ambulatorium, af [redacted] Statsamt anmodet om at foretage en børnepsykiatrisk vurdering af [redacted] var til samtaler og undersøgelse hos [redacted], og undersøgelsen omfattede støttet samvær mellem sagsøgeren og [redacted] den 6. marts og den 20. marts 1995 på afdelingen og dagbesøg hos sagsøgeren den 24. marts og 3. april. Undersøgerne havde syv samtaler med sagsøgte, to samtaler med sagsøgte og dennes ægtefælle [redacted], fem samtaler med sagsøgeren og en samtale med ham og hans ægtefælle [redacted].

Undersøgerne, 1. reservelæge [redacted], psykolog [redacted] og ledende psykolog [redacted] afgav en erklæring af 19. april 1995 til [redacted] Statsamt. Den 17. maj 1995 anmeldte sagsøgte til [redacted] politi, at hun havde en stærk mistanke om, at hendes datter [redacted] havde lidt under seksuelle overgreb fra hendes biologiske far. Den 19. maj 1995 anmodede sagsøgte [redacted] Politi om at få et tilhold overfor sagsøgeren. Den 4. juli 1995 skrev [redacted] en erklæring om sagen til rette vedkommende. Den 10. august 1995 skrev [redacted] en erklæring om, at hun var blevet bekendt med, at hun var blevet indblandet i injuriersagen. Den 13. august 1995 skrev dyrlæge [redacted] et brev til sagsøgte og sendte erklæringen fra [redacted] til sagsøgte. Den 15. august 1995 stillede politiet sagen vedrørende [redacted] i bero, da amtet havde frafaldet kravet om samvær. Den 13. oktober 1995 afholdtes et møde i samvørsagen i Civilretsdirektoratets 2. kontor. I mødet deltog advokat [redacted], sagsøgte, [redacted] og [redacted].

Den 6. juni 1996 afholdtes møde i fogedretten. Mødet sluttede

med, at fogeden tilkendegav, at der ville blive fastsat tvangsbøder, hvis barnet ikke blev udleveret til samvær. Den 7. august 1996 fremsendte sagsøgeren et processkrift med påstandene under punkterne 4 og 5 til retten. Processkriftet blev modtaget i retten den 8. august 1996. Den 23. august 1996 skrev et brev om en oplevelse, som han havde haft med for ca. en måned siden. Den 20. december 1996 afholdtes møde i fogedretten. I mødet blev sagsøgte pålagt at betale en tvangsbøde på 4.000 kr., hvis sagsøgte ikke udleverede barnet til samvær den 21. december 1996.

Den 30. maj 1997 afholdtes nyt møde i fogedretten. I mødet bestemte fogeden, at uvarslet udkørende fogedforretning ville blive foretaget, hvis barnet ikke blev udleveret til samvær lørdag den 31. maj 1997 kl. 10. Den 27. august 1997 afholdtes møde i fogedretten i samværsagen. Nyt møde blev aftalt til den 29. august 1997. Den 29. august 1997 afholdtes møde i fogedretten. I mødet blev sagsøgte pålagt at betale en tvangsbøde på 8.000 kr., hvis hun ikke udleverede til samvær med sagsøgeren den 30. august 1997. Den 3. februar 1998 skulle sagsøgte og møde til forsamtale i Familieplejen for Børn og Unge i , og af gav den 4. februar 1998 en erklæring om forløbet af mødet. Den 2. marts 1998 ophævede Statsamt sagsøgerens ret til samvær med . Den 1. maj 1998 bestemte Civilretsdirektoratet, at sagsøgeren skulle have samvær med barnet. Statsamt anmodede cand. psych.

om som børnesagkyndig konsulent at forestå overvågede samvær mellem sagsøgeren og . Den 30. december 1998 afgav hun en erklæring om forløbet af sagen til Statsamt. Den 21. januar 1999 bestemte Statsamt, at sagsøgeren skal have uovervåget samvær med , og at samværets omfang senere vil blive fastsat.

Under sagen er der afgivet forklaring af parterne og af sagsøgerens vidner samt af sagsøgtes vidner.

Sagsøgeren har afhørt af sin egen advokat forklaret, at han nu underviser i EDB. Han er gift, og der er tre børn på 7, 5 og 3 år i ægteskabet. Af børn har han også en søn på 21 år og

. Han boede sammen med sagsøgte på adressen . Samlivet blev ophævet i september 1990. Den 18. april 1990 flyttede han til England for at arbejde. Han var hjemme to gange om måneden. Efter at han flyttede til England, havde han samvær med på samme måde som før. Samværet foregik enten på Hotel eller i hans mors lejlighed eller sommerhus. Han forsøgte tidligt at få fastsat samvær, men det kunne ikke lade sig gøre, før faderskabet var blevet fastslået. I 1992 så han kun fire gange. De første to gange gik det fint, men så kom der problemer, fordi sagsøgte ikke ønskede, at overnattede hos ham. Han rejste på et tidligt tidspunkt under fogedsagen spørgsmålet om en børnesagkyndig undersøgelse. Fogeden sagde, at det var en helt almindelig sag, og at der ikke kunne bruges penge til undersøgelsen. Det blev startskuddet. Der kom nu to psykologer på banen med hver deres undersøgelse. Sagsøgeren kender ikke overlæge og har ikke noget imod ham. Samværet har ikke siden kunnet gennemføres. Han så sidst sin datter fire gange i forbindelse med den børnesagkyndige undersøgelse. Beskyldningerne om incest var meget tidligt fremme. Det stod mellem linierne i erklæringen fra , at der foregik noget hos ham, der ikke skulle ske. Fogedfuldmægtigene og sagde, at der skulle være ord på, hvis erklæringen skulle bruges. Efter mødet var der en episode i forhallen i retsbygningen. Sagsøgte var meget aggressiv og sagde til sagsøgeren, at det også var noget underligt noget, at han gik og rørte og pillede ved . Sagsøgte var meget ophidset og sagde, at sagsøgeren var dum i nakken og et dumt svin. Pludselig var beskyldningerne almindeligt kendte. Sagsøgeren har aldrig talt med dyrlæge og har aldrig sagt andet i fogedretten, end at han havde hørt noget om ham via andre. Når kom på rideskolen, kunne han godt lide at snakke med . skulle have stået og set melankolsk ud over markerne, og havde fået at vide, at det skyldtes sagsøgerens incestuøse adfærd. Sagsøgte skulle overveje at flytte til Spanien. Sagsøgeren bad sin advokat om at sørge for, at snakken blev stoppet. Hvis det med gentog sig, ville han komme efter hende med en sag. Han ville høre, om hun mente det. Hun sagde, at hun var mor, og at en mor selvfølgelig skal passe på sin datter. Hun sagde også, at det var underligt, at han gik og

pillede dernede og pegede på sit underliv. Fogedfuldmægtigen sagde, at det var alvorlige anklager at komme med. Det foregik i fogedretten den 23. juni 1994, som det er beskrevet i fogedbogen. Beskyldningerne har været der siden i en stadig og lind strøm. Det har været som en bedre føljeton. Det har været en stående ting, det med incest, også efter den 20. december 1996. Sagsøgte kom alene til fogedretsmødet den dag. Hun beskyldte ham for mange ting. Han skulle have truet og en nabo til hende. Hen mente også, at han havde udøvet telefonchikane overfor hende. Incesten blev ikke nævnt på de møder, hvor der blev fastsat tvangsbøder. Der er ingenting om den snak med . Han har aldrig sagt, at hun skulle sove uden tøj om natten. Det hele er en lang række af usandheder. Beskyldningen om incest er brugt som nøglen, der åbnede alle døre. Da det ikke gik den rigtige vej med undersøgelsen, nægtede sagsøgte at medvirke. Hændelsen om hærværket på den er han blevet afhørt af politiet om. Det var en af de mange ting, han blev afhørt om i en afhøring, der varede flere timer. I politirapporten stod der, at sagsøgte var sikker på, at det var ham, der var gerningsmanden til hærværket. Betjenten læste op, hvad der havde stået på sedlen. 1½ år senere traf han tilfældigt , der fortalte ham, at man havde fundet ud af, at det var en anden , det drejede sig om. Sagen var opklaret. Ingen havde gjort sig den ulejlighed at fortælle sagsøgeren det. Det med incesten er ude i ridekredse. Det er årsagen til, at han ikke rider mere. Han har hørt det mange gange. Folk siger, at de ikke vil blandes ind i noget, men de vil alligevel gerne tale om det. Alle de steder, hvor færdes, er folk blevet grundigt informeret. I børnehaven er folk også informeret. Han var nede i børnehaven i januar eller februar 1995. Han havde fået at vide, at nogen havde sagt, at han var det nye postbud i børnehaven. Han skulle have siddet udenfor børnehaven og udspioneret. Han var træt af snakken og gik ned for at snakke med dem i børnehaven. Hende, som han snakkede med i børnehaven, sagde, at havde været udsat for en grænseoverskridende adfærd, men ordet incest blev ikke nævnt. Han har villet starte en selvstændig virksomhed i Danmark. Virksomheden handlede paradoksalt nok med medicinsk udstyr til børn. Dem, der skulle have været med, sagde, at de gerne ville trække sig ud

af det, indtil sagen var overstået. Dem, der skulle have bidraget, kom også i ridekredse. Han selv kommer ikke i ridekredse mere. Han red meget før og var en habil rytter. Sagen har været meget belastende for ham og hans familie. Han tænker meget på beskyldningerne i forholdet til sine tre små børn. Han overlader dem mere til deres mor, end han ellers ville have gjort. I maj 1998 fik han skåret tre af sine dæk på bilen op.

Sagsøgeren har afhørt af sagsøgtes advokat forklaret, at han ønskede, at sagen blev afholdt for åbne døre, fordi han regnede med at vinde sagen og med at blive renset. Han er blevet kontaktet af Danmarks Radio om forældremyndighedssagen. Han mener ikke at have nævnt beskyldningerne om incest og sagsøgtes advokats navn i forbindelse med kontakten med Danmarks Radio. Sagsøgte havde afleveret et bånd til politiet. På båndet var der blandt andet beskyldninger om incest fra sagsøgerens side og beskyldninger om, at sagsøgerens ægtefælle var kommet med mordtrusler, som han skulle have fået hende til at fremsætte. Båndet har han fået en kopi af hos politiet. Politiassessor var til stede, da der blev overspillet en kopi af båndet. Politiassessor var ikke til stede hele tiden, mens båndet blev overspillet. Sagsøgeren har fået at vide, at sagsøgte har sagt, at det vil være herligt, hvis sagsøgeren kan blive anholdt den 19. marts 1999. Politiassessor har bagefter sagt, at sagsøgeren ikke skulle have hørt en del af båndet. De personer, der skulle have sponsoreret hans virksomhed, ønskede ikke bidrage på grund af sagen. Han ved ikke, hvorfra de havde deres viden. De kommer fra ridekredse. Han ønsker af forretningsmæssige grunde ikke at oplyse, hvem hans sponsorer er. Det med var oppe at vende i fogedretsmødet den 24. maj 1994. Sagsøgte kom med erklæringen og mente, at den skulle med ind i sagen. De mente, at der skulle være en undersøgelse for , og ordet incest blev ikke nævnt i det fogedretsmøde. Advokat havde af egen drift ringet til børnehaven og spurgt, om afhentningen af kunne ske i børnehaven. Sagsøgte sagde, at ikke kunne klare samværet, hvis hun led af . I tiden mellem retsmødet den 24. maj 1994 og retsmødet den 23. juni 1994 mødte han op på sagsøgtes bopæl for at hente til

samvær. Da han kom, blev han mødt af , der sagde, at de alle var flygtet til Spanien. Han talte med : i 1 - 1½ time. Samtalen foregik i sagsøgtes og køkken. sagde, at han var meget interesseret i at få løst problemet, for solgte dårligt for tiden. Sagsøgeren sagde, at han ville tale med og kontaktede far, der kom ud til sagsøgeren. far sagde, at sagsøgte var en hønemor, og at hun ikke kunne klare, at der skete hendes barn noget. Han sagde, at sagsøgeren godt kunne få lov til at se sit barn hos ham. Han foreslog en samtale med ham og . Den samtale fandt sted hos sagsøgeren. De sagde, at sagsøgte ikke var interesseret i, at sagsøgeren skulle se sin datter. Den 20. juni 1994 blev han ringet op af sin tidligere veninde . Hun fortalte, at hun mente, at han skulle vide det, som hun havde hørt. Hun havde af sin søster fået at vide, at søsteren havde talt med dyrlæge kone , der havde fortalt om den historie, der var i omløb. ringer normalt ikke til sagsøgeren, men de har et udmærket bekendtskab. Hun mente, at det var på tide, at den snak blev stoppet. Det var for skrappt med den snak. Han sagde, at han selv ville tage sig af det. Han har fra fået at vide, hvad . tænker og føler. Sagsøgte havde sagt op, og opsigelsen ville koste ham mange penge. har sagt, at hun vil benægte historien og lyve om den i retten. De er gode til at fortælle historier, men de er ikke gode til at stå ved deres ord. Sagsøgeren har haft en ridekarriere og har vundet præmier i 1986 og 1989. Han var ikke til hestemesse i Herning i weekenden den 13. og 14. marts 1999. Det er rigtigt, at han bader med sine børn i sit boblebad hjemme, og at både han og børnene er nøgne under badningerne.

Sagsøgte har forklaret, at hun nu har taget ophold i sammen med og , for hun kan ikke klare mere. Hun har gjort det, for at børnene kan få en tryk tilværelse. Hun lærte sagsøgeren at kende, fordi han kom med hestefoder hver anden måned på hendes fars gård, hvor hun arbejdede. På det tidspunkt havde sagsøgeren ikke nogen heste opstaldet på

gården. De havde et kæresteforhold, men de boede ikke sammen på noget tidspunkt. Sagsøgeren havde stadig et forhold til . Sagsøgeren har haft nogle store kasser med ting opbevaret på gården. Hun blev gravid ved et uheld. Hun har en hjertefejl og har det ikke godt med narkose og abort. Da hun fortalte sagsøgeren om graviditeten, henvisste han til sin alder og ville ikke have noget med sagen at gøre. Gården, hvor sagsøgerens ting stod, brændte. Hendes far forestod det hele. Sagsøgerens heste stod på et tidspunkt opstaldet på gården, men så blev de sendt til . Hun sørgede for, at de blev sendt, og fik en opkrævning på 70.000 kr. af Told og Skat, fordi hun var blevet sat på som ejer af hestene. Hun sagde, at hun ikke var ejer, og havde ikke mere med den sag at gøre. I 1991 havde sagsøgeren på sommerferie, men det skete uden hendes accept. Sagsøgeren skulle have på weekend og ville have hende med på ferie. Det syntes sagsøgte ikke var en god idé, fordi ikke kendte ham. Først 12 dage senere fik hun tilbage. Hun var bange for, at sagsøgeren havde taget med til . og havde kontaktet politiet, der ikke ville gøre noget. I 1992 og i den følgende tid så sagsøgeren fem gange. Hun kan ikke huske tidspunkterne, for hun har prøvet at fortrænge det hele. skulle udleveres til samvær fra kl. 10 til kl. 16. Det med kl. 10 var meget uheldigt, for på det tidspunkt skulle både putholdet, der er et hold for små børn, og et privat hold starte. Der var mange mennesker, der så, at var ked af det og spurgte, hvorfor hun var det. Sagsøgte fortalte, at var ked af det, fordi hun skulle have samvær med sin biologiske far. Folk rystede på hovedet. De kunne se, at var bange. blev ved med at være ulykkelig, og sagsøgte prøvede at få en børnesagkyndig undersøgelse. Sagsøgte foreslog, at sagsøgte hentede hende på en anden måde end ved at komme i en taxa kl. 10. Hun foreslog, at han kom en halv time før, men det ville han ikke. Han sagde, at han havde ret til at have hende fra kl. 10 til kl. 16. Hvis savnede hende om natten, kunne hun hente lørdag aften og aflevere hende søndag morgen. Det ville sagsøgeren ikke være med til. De første udtalelser, som kom med, gjorde ikke hende bekymret, men lige før julen 1993 sagde til sagsøgtes mor, at bandt hendes ben. Sag-

søgte mor slog det hen og spurgte, om de legede indianere. Sagsøgte var ikke selv til stede, da det blev sagt. Senere har hun sagt forskellige ting. Hun har sagt, at rørte hende her og har peget på skridtet. Hun har sagt, at han kørte sin hånd ned over hendes mave. Hun har også spurgte, om det er rigtigt, at hun er læge, for han har sagt, at han skal undersøge hende i numsen. Sagsøgte blev bekymret og gik til psykolog, som hun vidste, at retten i København brugte. Hun var blevet meget indesluttet og puttede sig en gang ind til sin søster. Andre sagde, at de kunne se, at der var et problem. Sagsøgte ville finde ud af, hvorfor hun var så ked af det. Først blev hun undersøgt på et hospital. Der blev foretaget en høretest, fordi der måske var noget galt med hendes hørelse. Den var der ikke noget galt med. Sagsøgte fik at vide, at det måtte være noget andet, der var galt. Hun kunne være et DAMP-barn. Da en erklæring kom, blev sagsøgte målløs. Erklæringen var fremme i fogedmødet den 24. maj 1994. Sagsøgeren og hans advokat var meget ubehagelige. Sagsøgte blev kaldt en smatso, en led kælling, og der blev sagt, at hun skulle bures inde. Det var møntet både på sagsøgte og på sagsøgtes daværende advokat. Advokaten bad dommeren gribe ind. Advokaten sagde til sagsøgeren, at han skulle holde sin kæft. Dommeren foreslog en pause, og sagsøgte fik noget vand ude i frokoststuen. Efter mødet sad sagsøgte nede i forhallen. Hendes advokat var ved at pakke sine papirer sammen. Sagsøgte kan ikke ordret huske, hvad der blev sagt, men hun mener, at advokaten sagde: "Nu må vi fandeme finde en løsning". Der blev ikke råbt og skreget, men sagsøgte var meget berørt af situationen. Hun vil ikke afvise, at hun skal have sagt til sagsøgeren, at han skulle lade være med at røre hende. Det næste fogedretsmøde kan hun ikke huske så meget om, for der har været mange møder i fogedretten. Hun har ikke i mødet beskyldt sagsøgeren for incest. Derimod har hun sagt, at hun ikke ville udlevere barnet, så længe hun kom med de udtalelser. Hun har kun refereret, hvad barnet har sagt. Dommeren sagde, at det jo var incest. Sagsøgte sagde, at hun ville overlade det til professionelle. Sagsøgte fik det at vide om incest og blev dybt rystet. Hun har aldrig diskuteret noget privat med sin søster. Hun kender sin søster som en meget dyg-

tig dyrlæge, der er glad for og andre børn. Hun gik hjem og ringede til , der var helt uforstående. Han sagde, at han slet ikke kendte sagsøgeren og ikke havde hørt om ham. Sagsøgte var rystet over, at var blevet inddraget i sagen. er to gange blevet indkaldt som vidne i sagen. Han har gjort modstand, og det er opgivet at føre ham som vidne. Sagsøgte har deltaget i en rådgivning hos

i Statsamtet Der var et møde, hvor både sagsøgeren og hun var der. Rådgivningen blev opgivet. Overlæge kom frem på banen. Sagsøgeren og advokat kom med en stak sager af , som de ikke kunne acceptere. Sagen blev så sendt til i . Der blev udleveret en mødeplan med startdato og slutdato. Der skulle være en række møder. Sagsøgte begyndte at forberede

havde sagt, at det var meget vigtigt at forberede hende på det, der skulle ske. Sagsøgte viste det stykke papir, som sagsøgte havde fået. spurgte, om sagsøgte ville være der.

sagde, at hun ikke ville være sammen med sagsøgeren. Sagsøgte sagde, at der ikke skete noget, for det foregik på hospitalet. Da sagsøgte kom til hospitalet sammen med , var og

der. gik med op på dennes kontor og fortalte , hvad der skulle foregå.

sagde, at ikke skulle være ked af det. Hele huset passede på hende. spurgte til weekendtasken og fik at vide, at sagsøgeren ikke tog hende med ud af huset. Da havde været til de overvågede samvær, var hun meget ked af det. Sagsøgte fik at vide, at de var gået godt, og pludselig havde fundet ud af, at

skulle til samvær på sagsøgerens bopæl. Det protesterede sagsøgte imod, for det er vigtigt, at

kan stole på folk. Hun bad dem forberede og fik at vide, at det gjorde de. sagde, at de var

profesionelle. Hvis det var rigtigt, at blev så uheldig, ville der ikke blive noget samvær. Sagsøgte og sagsøgtes mand var der, da sagsøgeren og kom ud efter samværet. Sagsøgeren havde på armen, og hun

var ked af det. Bagefter var hun stille og meget mut. Da hun kom hjem, tog hun en stor tusch og begyndte at male på væggen i sit værelse. Sagsøgte ringede til hospitalet og fik at vide, at det var en typisk reaktion på samværet. Sagsøgte har

været bange for at tale med om sagen, fordi hun kunne blive beskyldt for at lægge barnet ordene i munden. Sagsøgte har gang på gang bedt om en børnesagkyndig undersøgelse. Der kom flere udtalelser fra , efter at undersøgelsen på var kommet i gang. ... sagde, at det ikke var uventet, for nu gik de ned og borede dybt. Sagsøgte sad derhjemme med problemet, da hun ikke kunne få hjælp på hospitalet hele døgnet. Hun har derfor søgt støtte hos . Tegningen, bilag P, er lavet på et tidspunkt, hvor undersøgelsen af på i var i gang. Tegningen af en kvinde er lavet af en voksen, mens så på. sagde, at kvinden skulle have ringe på og sagde "Sådan gør han også. Du skal binde mig" og rakte sine hænder frem. Senere skulle kvinden løbe efter ind i en stue. Bagefter tegnede den anden tegning. Sagsøgte har aldrig talt med . Sagsøgte mener ikke, at hun har brudt nogen behandlingsplan. Sagsøgte sagde nej til, at skulle overnatte hos sagsøgeren. Sagsøgte havde spurgt, om de kunne give hende nogen garanti for, at der ikke skete noget. De sagde, at de mente ikke, at der skete noget, når de havde øjne på sagen. På et tidspunkt var der kommet en meget uheldig bemærkning. havde sagt til at hendes mor havde sagt, at hun skulle sige noget til . Man kan fortolke det, som man vil. Sagsøgte fik sendt erklæringen fra i . Hun og bad om en samtale, fordi der var mange ting i erklæringen, de ikke forstod. Erklæringen indeholdt også en række modsigelser. De havde bedt om et møde med , men det var kun og overlæge , der var til stede. havde ikke kunnet komme. Sagsøgte spurgte , om han kunne give hende sikkerhed for, at der ikke skete noget, hvis hun udleverede til sagsøgeren. sagde, at der måtte være en kerne i sagen. skrev til kommune og bad dem tage sig af det. Mødet med kommunens folk blev holdt hos , fordi hun altid har holdt, hvad hun har lovet. Sagsøgte kom med og gik lidt efter. tegnede en tegning. Tegningen er fremlagt i sagen. Sagsøgte har taget kontakt med politiet og snakket med : . De blev enige om, at sagsøgte skulle tage med. ! sagde, at hun ikke ville

skrive noget ned. På mødet fortalte sagsøgte om det skete. . sagde, at der ikke var noget at gøre i sådanne sager, og at der ikke ville komme noget ud af den. Hun sagde, at hun ville lave en anmeldelse på sagen, hvis de ville anmelde den. Sagsøgte har ikke anmeldt sagen. Sagsøgte fik at vide, at hun til enhver tid kunne komme og anmelde sagen. Sagsøgte kan ikke forstå, at der er blevet lavet en anmeldelsesrapport. Hun har fortalt politiet, at sagsøgeren har holdt udenfor hendes bopæl, at han er kørt efter hende, at han har holdt udenfor børnehaven, og at der er blevet indtalt mordtrusler af en engelsktalende dame på hendes telefonsvarer. Hun har vidner på, at sagsøgeren har holdt udenfor hendes stald. Sagsøgeren har taget kontakt til nogle af hendes venner og ødelagt hendes forhold til dem. Sagsøgeren har bedt en på rideskolen om at tage nogle billeder, men det kom der ikke noget ud af. Sagsøgeren har holdt i sin bil ved sagsøgtes mor. Sagsøgeren har fortalt, at han holdt der, fordi han var ude at sælge EDB-udstyr. Hun har spurgt sig for i opgangene, og ingen har købt udstyr af sagsøgeren. Hun har haft mange mærkelige opringninger, men ingen af dem har varet de par minutter, der skulle til, for at samtalerne kan blive fastholdt. Sagsøgte følte sig overvåget af sagsøgeren. Hun blev foreslået, at hun kørte rundt med et kamera, så hun selv kunne skaffe beviserne. Sagsøgeren kom til sagsøgtes bryllup i smoking. . var på rideskolen den dag, hvor der blev afholdt en udkørende fogedforretning uden varsel. Advokat . , fogeden og . var oppe i huset for at lede efter . Sagsøgte var alene med . og spurgte hende, om hun kendte noget til . udtalelser. Sagsøgeren, der var i nærheden, har nok hørt samtalen. . kom ind og spurgte, om det var sagsøgeren, der løb rundt ude i stalden. Sagsøgte sagde, at det var i orden. Sagsøgte hørte senere, at en bil var blevet smadret ved . Hospital og en seddel var blevet sat i ruden. . havde sin hest stående hos sagsøgte. . blev kontaktet af politiet. . havde en bil magen til den, der var blevet smadret. Sagsøgte fik mistanke til sagsøgeren, fordi . havde fortalt, at han havde snuset rundt ude i stalden. Hun ringede til . og sagde, at hun selv havde haft kontakt med politiet, og at . skulle

prøve at ringe til . Sagsøgte ved ikke, hvad der kom ud af sagen. Erklæringen fra er kommet efter en dag, hvor havde været ude for at lede efter en hund og var kommet ned til ishuset sammen med en veninde. kom med , der græd. havde i hånden. sagde, at havde villet tage hende. Han var kommet kørende i en hvid taxa. Sagsøgte har ikke kunnet finde , og han er derfor ikke blevet indkaldt til at vidne i sagen. Sagsøgeren har først benægtet, at han har mødt den dag, men senere har han sagt, at det var rigtigt. En dag, hvor sagsøgte stod i kø i Storcenter, kom grædende og sagde: "Det er ". Sagsøgte har nævnt de to episoder, fordi sagsøgeren påstår, at hun sætter barnet op mod ham. Når bliver bange, når hun uventet møder sagsøgeren, kan det ikke have noget med hende at gøre. Det er forfærdeligt at se sit barn græde lørdag efter lørdag. Fogeden, , der overværede en aflevering, sagde, at hun kun var observatør og ikke kunne gribe ind. Hun sagde også, at den slags ikke var rart. Den tegning, der er fremlagt som bilag S, er en gammel tegning. I 1997 prøvede hun at få en børnesagkyndig undersøgelse, men hun og sagsøgeren kunne ikke blive enige om, hvem der skulle foretage den. Sagsøgeren ønskede den foretaget af overlæge . havde en liste. Der var alverdens ting i vejen med dem på listen. Sagsøgeren anlagde en forældremyndighedssag og fik ikke en børnesagkyndig undersøgelse i den sag. Sagsøgte har fået at vide, at sagsøgeren beskylder sagsøgte for selv at have indtalt truslerne på telefonsvaren. Sagsøgte har ikke kunne få lavet en stemmetest, der kunne modbevise den påstand. Hun blev sendt til familierådgivning i . Hun har været indkaldt til et møde hos , havde kun rapporten fra i og ikke sagens øvrige akter. Sagsøgte spurgte hende, hvor mange af sagens akter, hun havde. fortalte, hvor skuffet hun var over, at ikke var kommet med. sagde, at barnet ikke skulle have lov til at bestemme noget som i . Hun sagde også, at en dårlig far er bedre end ingen far. Da sagde det, besluttede sagsøgte at stoppe. Sagens forløb har været ubeskriveligt. Det har været et langt mareridt. Sagsøgte har flere gange været syg. Hun har mavesår. Hele sagen

bliver nu bragt op til overfladen igen. Hvis en sag er sluttet, anlægger sagsøgeren bare en ny. Hun er blevet truet med fængselsophold og har måttet betale stort beløb i tvangsbøder. Sagsøgeren har fri proces og får det hele betalt. Hvis nogen tror, at det er sjovt at bo i Danmark, når ens mand bor i Danmark, må de tro om igen. Da statsamtet ophævede samværet, var der fred, men sagen var ikke færdig. Der er så mange ting, der skal bearbejdes. Sagen har hængt over hendes hoved i hele hendes ægteskab. Aftenen efter det første retsmøde, hvor sagen blev domsforhandlet, fik hun en blodstyrtning. Da hun ikke længere bor i Danmark, kunne hun ikke tilkalde en læge. Blodstyrtningen gik over efter en halv time. Sagsøgte vil gerne have en forklaring på, at [redacted] har sagt de ting, som hun har sagt. Sagsøgte har aldrig beskyldt sagsøgeren for incest. Om hun har en mistanke om incest, kan hun ikke sige. Hun ved kun, at [redacted] er kommet med de udtalelser. Sagsøgte tør dårligt åbne munden mere. Sagsøgte har drøftet sagen med sin mor og med sine veninder. Der er ingen af dem, der kender sagsøgeren. Hun har talt med folk om [redacted], men ordet incest har hun ikke nævnt. [redacted] har ikke givet udtryk for, at [redacted] har været udsat for incest. Hun har kun sagt, at [redacted] var ked af det. [redacted] bliver ved med at komme med de udtalelser. Sagsøgte har påklaget statsamtets seneste afgørelse. Hvis afgørelsen blive stadfæstet af Civilretsdirektoratet, vil hun ikke rette sig efter den. [redacted] skal have samvær med sin biologiske far, hvis hun har det godt. Mødereferatet fra mødet i statsamtet den 13. oktober 1995 indeholder en korrekt gengivelse af hendes forklaring.

Sagsøgerens vidne [redacted] har forklaret, at hun har haft sin hest opstaldet hos sagsøgte i snart 6 år sammenlagt. Den har også været opstaldet et andet sted i et par år, men den er nu opstaldet hos sagsøgte igen. Hun har hørt tale om et hærværk på en bil og en seddel med [redacted] navn på. Hun blev ringet op på sin arbejdsplads på [redacted] Hospital en søndag af politiet på Station 1 eller Station 2. Hun blev spurgt, om hun kunne genkende håndskriften. Hun har ikke hørt om sagen siden. Det er korrekt, at sagsøgte har sagt, at det måske var sagsøgeren, der stod bag. Sagsøgte gav ingen grund til det, og vidnet spurgte ikke. Vidnet havde

dengang en . Det var en firehjulstrækker, der var blevet ødelagt. Vidnet har set sagsøgeren et par gange hos sagsøgte. Hun har blandt andet set ham en lørdag, hvor han kom for at hente . Hun mødte ham ude i stalden. Han gik og kikkede på deres skabe, hvor deres navne og telefonnumre findes. Hun har mødt sagsøgeren en gang oppe hos , hvor hendes hest den gang stod opstaldet. Hun har også mødt ham en gang ved et ridestævne i . Han red ikke. Han har snakket med en af hendes venner og spurgt, om hun kendte vidnet. Det, syntes vidnet, var mærkeligt.

Sagsøgerens vidne i har forklaret, at hun ikke kan huske, om sagsøgte i de fogedretsmøder, hvor hun har været foged, har nævnt noget om, hvorfor det ville skade barnet at blive udleveret. Ordet incest var ikke fremme i nogen af møderne. Hun var med som foged den 29. oktober 1993. Hvis der ikke er lavet en fogedbogsudskrift for mødet den dag, er det en fejl. Vidnet var til stede den dag efter aftale med parterne. Vidnet kan godt huske den dag. -- skulle hentes, og sagsøgeren kom og hentede hende i en taxa. , gråd og satte sig ind i taxaen, der kørte. Sagsøgte var meget påvirket af situationen. Forældrene var ikke gode venner, og barnet gråd. Det er aldrig nogen rar situation. Hun kan godt have sagt noget om det til sagsøgte, men hun husker det ikke nu.

Sagsøgerens vidne har forklaret, at hun kan vedstå den erklæring, som hun har afgivet om . var meget forvirret omkring sin familiemæssige stilling. Konklusionen i erklæringen kunne ikke blive anderledes. havde set sin far meget lidt. Der havde været en spinkel kontakt. Der kunne ikke på det grundlag rådgives om omfanget og hyppigheden af et samvær. Rådgivningen kunne først gives, når de støttede samvårsbesøg var blevet gennemført. Undersøgelsesperioden skulle forlænges, så man fik et bedre grundlag at rådgive på. Moren var blevet varslet om den forlængede undersøgelsesperiode. De primære symptomer på incest er det, som barnet selv siger. De sekundære symptomer er en række andre forhold herunder usynlig kropskontakt og verbale overskridelser. Ingen af de tegn blev set hos hverken i samtalerne med barnet eller i børnehaven.

Der var et stærkt modsætningsforhold mellem forældrene. Ingen af dem var i stand til at omtale den anden på en anstændig måde. Vidnet kender teorien om resignation, men det er ikke en teori, som vidnet har fundet bekræftet. Sideløbende med den børnesagkyndige undersøgelse blev der foretaget den kognitive undersøgelse, der var indstillet af [redacted] året før. En kognitiv undersøgelse er en neuropsykologisk undersøgelse, der udføres ikke af læger, men af en psykolog.

[redacted] var i gang med undersøgelsen, men hun blev ikke færdig med den. Undersøgelsen blev foretaget, fordi [redacted] havde sproglige problemer og koncentrationsproblemer. Undersøgelsen består blandt andet i løsning af nogle opgaver. [redacted] havde kun nået at løse nogle få opgaver, da moren afbrød det støttede samvær og dermed den børnesagkyndige undersøgelse. Afdelingen frygtede ingen overgreb og havde ingen formodning om overgreb. Det er afdelingens praksis under en sådan undersøgelse at lade et barn, der haft så lidt kontakt med en far eller en mor, komme på hjemmebesøg, så barnet kan få et indtryk af, hvordan faren eller moren bor. Erindring kan reaktiveres ved et besøg. Et besøg gennemføres ikke for at udsætte barnet for nye overgreb. Før og efter et besøg i hjemmet er det vigtigt med samtaler med barnet, og de var planlagt. Vidnet blev på et senere tidspunkt ringet op af en fra Civilretsdirektoratet. Sagsøgte gav under undersøgelsen udtryk for sin mistanke om incest. Den var en væsentlig del af problemstillingen. Den ændrede mødeplan blev drøftet med sagsøgte. Den ændrede plan var forberedt og drøftet igennem. [redacted] havde forberedt [redacted] og [redacted] havde drøftet sagen med sagsøgte. Vidnet selv har ikke talt med [redacted] eller parterne. Psykologer kan have forskellige opfattelser. Vidnet har overværet videoafhøringer af børn. Temaet blev væk for [redacted]

., da hun skulle uddybe det, som hun havde sagt. Det er ikke en afhøring, der foretages ved en børnesagkyndig undersøgelse. Det er en samtale, og man har blandt andet dukker, der kan bruges i samtalen. Vidnet har skrevet erklæringen ud fra de oplysninger, der findes i journalen. Af hensyn til barnet indeholder den udleverede journal intet om, hvad barnet har sagt og gjort i forbindelse med samtalerne.

Sagsøgerens vidne

[redacted] har forklaret, at hun

var foged i samværssagen den 23. juni 1994. Hun kan ikke i dag huske, hvordan ordene faldt. Hun har svært ved at forestille sig, at de er faldet anderledes end dem, der er gengivet i udskriften. Vidnet er ikke sikker på, om moren udtrykkeligt nævnte ordet incest, men det vil vidnet tro efter det, vidnet har skrevet. Det var helt klart, at moren havde en mistanke om incest. I fogedmødet den 25. januar 1995 blev der sagt ting af moren, der også peger i samme retning. I de andre fogedretsmøder, vidnet har haft i sagen, har disse ting ikke været fremme.

Sagsøgerens vidne advokat . har forklaret, at erklæringen fra var fremme på fogedmødet den 24. maj 1994. Efter mødet var der en episode i forhallen. Sagsøgte sad ved et bord helt opløst af gråd og udslyngede eder. Hun sagde, at hun ville gøre alt for at få sagsøgeren ned med nakken og for at få stoppet, at han havde samvær med barnet. Hun sagde også, at han havde pillet ved barnet. Hun brugte ord af den kategori. Det husker han tydeligt. Sagsøgte sagde de ord i fogedmødet den 23. juni 1994, der er gengivet på side 2 forneden i udskriften. Det er imidlertid ikke et fuldstændigt referat, idet hun også sagde, at der ikke var indgivet anmeldelse, og at hun ikke ønskede at forfølge sagen, fordi hun ikke ønskede at barnet skulle undersøges på Retsmedicinsk Institut. Sagsøgte har også flere gange efter det fogedretsmøde snakket om incest. Vidnet har skrevet referater fra alle møderne i sagen. Han har ikke ønsket at udlevere kopier af referaterne, da de er hans interne arbejdsnotater i sagen.

Sagsøgerens vidne har forklaret, at beskyldningerne feg hen over bordet, når sagen blev drøftet i de fogedretsmøder, han har haft. Sagsøgte nævnte nogle begivenheder, som barnet havde været udsat for i de tidligere år. Der var tale om handlinger af seksuelt grænseoverskridende karakter. Sagsøgte byggede det på noget, som barnet havde sagt, og på nogle tegninger, som barnet havde lavet. Det med de seksuelt grænseoverskridende handlinger har været et gennemgående tema i sagen. Vidnet så det kun som sin opgave at få en samværsordning til at fungere og gik ikke så meget op i, hvad sagsøgte sagde. Han kan huske, at det var noget med,

at sagsøgeren skulle have lagt sig hen over barnet og tisset på det, og at han skulle have prustet som et lokomotiv eller som en, der er ude at løbe i skoven. Om det er blevet sagt, efter at strafansvaret er blevet indskærpet, kan han ikke huske, men han mener det ikke. Der har kun været en enkelt lang afhøring af parterne, hvor de fik indskærpet strafansvaret. På det tidspunkt var advokat _____ advokat for sagsøgte. Vidnet har læst i _____ erklæring. En børnesagkyndig undersøgelse var på tale mange gange. Til sidst blev det drøftet, om det skulle være en stor eller en begrænset undersøgelse. Den skulle foretages af _____.

.. Den begrænsede undersøgelse gik på fogedsagen. Sagsøgeren havde ønsket, at undersøgelsen skete i hospitalsregi. Sagsøgeren trak sit samtykke til en begrænset undersøgelse foretaget af _____ tilbage. Sagsøgeren anlagde en forældremyndighedssag og regnede med at få tilladelse til en børnesagkyndig undersøgelse i den sag.

Sagsøgtes vidne _____ har forklaret, at hun har overværet en episode i _____ Storcenter i december 1994. Hun, _____ og sagsøgte var på juleindkøb i Fona. Hun og _____ stod og så på en Olsen Bande film, mens sagsøgte var ved kassen for at betale. Pludselig så vidnet et kendt ansigt over sin skulder. _____ havde i det samme øjeblik fået øje på ansigtet, der var sagsøgerens. Sagsøgeren sagde: "Hej _____". _____ løb angst hen til sin mor, tog hende om benene og begyndte at græde. Sagsøgeren gik derfra. _____ kom med ind i bilen. På vej hjem fortalte _____ at _____ bandt hende her og her og her og pegede på forskellige dele af kroppen. En gang, hvor vidnet var med på toilettet, sagde _____, at hun havde en hemmelighed med _____, og hvis hun fortalte om den, ville han stikke hende. En gang, hvor vidnet var ude at køre bil med _____, sagde _____, mens de sad og hørte musik, at _____ havde leget læge med hende og kigget på hendes numse.

Sagsøgtes vidne kriminalkommissær _____ har forklaret, at bilag 10 i sagen er en anmeldelsesrapport om andre undersøgelser. Den type anmeldelsesrapport bruges, når man er i tvivl om, at sagen vil munde ud i en egentlig sag. Der er tale om en journalteknisk registrering. Der er blevet fore-

taget nogle undersøgelser, men undersøgelserne er ikke mundet ud i nogen sigtelse. Efterforskningen er blevet indstillet. Vidnet har ikke kunnet svare på, om sagsøgeren er blevet afhørt som sigtet i sagen, da vidnet ikke har gennemlæst rapporter i sagen. Den sagsbehandler, der har været på sagen, bor nu i USA.

Sagsøgtes mor har som vidne forklaret, at juleaften 1993 pludselig sagde, at bandt hendes ben. Vidnet sagde, at det var noget pjat, og spurgte, hvorfor han dog skulle gøre det. Vidnet var med i bilen engang i 1994, hvor havde været hos sagsøgeren til samvær. sagde, da vidnet spurgte, hvordan det var gået, at det måtte de ikke snakke om, for kunne høre, hvad hun sagde. En anden gang sagde hun, at havde sagt, at hun skulle dø. Vidnet sagde til , at det var noget pjat, hvortil svarede, at det havde hun også sagt til har også fortalt, at hun og har hemmeligheder sammen.

Sagsøgtes vidne har forklaret, at sagsøgte kom til hende for at få hjælp. Sagsøgte var bekymret for sin datter. Der var problemer med samværet. Da vidnet fik at vide, at der var en fogedsag, ville hun helst ikke have noget med sagen at gøre. Hun mente, at retten skulle tillade en børnesagkyndig undersøgelse, som hun så kunne foretage. Da retten ikke ville tillade den, gik hun med til at vejlede sagsøgte. kunne ikke tegne på det tidspunkt. Det kan ingen børn på den alder, som havde. Vidnet havde en samtale med , og de var alene. vidste, at hun kom på grund af samværet. forstod ikke ret meget af, hvorfor hun skulle se sin far. Der var noget, der tydede på, at ikke trivedes med samværet. Det var ikke godt for hende. Vidnet spurgte om der da slet ikke var noget ved besøgene, der var godt. Det lykkedes ikke at få noget svar på det fra . Det hele var så massivt negativt. billederne er nogle fotografier, der viser situationer, som ofte opstår for børn, hvis forældre er skilt. reagerede helt anderledes på billederne end andre børn, hvis forældre er skilt. blev vred og smed med legetøjet. var ingen

sproglig ørn. Hendes sprog var dårligt, og hendes udtale var dårlig, fordi hun manglede alle fire fortænder. Til tider kunne det være vanskeligt at forstå, hvad hun sagde. Den neuropsykologiske test nåede aldrig til. . . kom ind på børneafdelingen på . . . i . . . til en somatisk undersøgelse. Mens . . . var på børneafdelingen, ville de ikke foretage den neuropsykologiske undersøgelse, fordi forholdene var for usikre. Man mente, at den skulle vente, til der var ro i sagen. Det er kun særligt uddannede specialister, der kan foretage den slags undersøgelser. Vidnet selv påtager sig ikke den slags opgaver. Vidnet havde en langvarig samtale med en i børnehaven og var senere på besøg i børnehaven. Et samvær under de forhold var et så alvorligt indgreb i et så lille barns verden. De voksne måtte få verdenen til at se anderledes ud for barnet. I en sådan situation må man anbefale at samværet stilles i bero. Man er nødt til at finde ud af, hvad der foregår. Vidnet har ikke talt med faren, men vidnet mente, at der måtte være et eller andet, som man kunne tale sig til rette om. Vidnet havde ingen bemyndigelse til at inddrage faren i sagen, når det ikke var en børnesagkyndig undersøgelse, hun foretog. Vidnet har set . . . nogle gange i 1994 og 1996. Vidnet følger sagen via sagsøgte. Vidnet har gennemlæst erklæringen fra . . . i . . . Hun har fået den af sagsøgte. Hun har skrevet et brev af 22. maj 1995 til sagsøgtes advokat. Man har på . . . i . . . blandet undersøgelse og behandling sammen. Undersøgelsen skulle foretages, for at amtet kunne blive vejledt om samværet. Der blev lavet en plan med samtaler. En sådan undersøgelse kan godt omfatte hjemmebesøg. . . havde brug for en behandling. Det er vidnet enig i, men . . . i . . . skulle kun foretage en undersøgelse til brug ved afgørelse af samværsspørgsmålet og ingen behandling. Vidnet har ikke kunnet se, at sagsøgte har afbrudt nogen undersøgelse. Man er begyndt med en undersøgelse og er fortsat med en behandling. Sagsøgte er blevet trukket rundt i manegen. Vidnet har ikke hørt noget om, at en neuropsykologisk undersøgelse var påbegyndt. . .

. . . er cand. psych. og var ansat i en uddannelsesstilling. Hun kan ikke have nogen neuropsykologisk uddannelse. En ikke uddannet kan godt starte undersøgelsen, hvis det sker under supervision af en uddannet undersøger. På børneafdelingen findes der personer, der kan være supervisere, men de findes

ikke på ambulatoriet, hvor undersøgelsen af blev foretaget. Børneafdelingen havde før afvist at foretage undersøgelsen. Vidnet kender terminologien primære og sekundære symptomer på seksuelle krænkelser, men de er intetsigende for en mor. Vidnet har aldrig hørt tale om de ting. Det har vidnet bevidst undgået. kunne have haft en seksualiseret adfærd, men den er ikke beskrevet i erklæringen. Hun kunne have brugt sex i sit sprog og have vist, at hun var optaget af sex. Det er dog ikke noget, som vidne mener, at man ser hos så små børn. Man må lytte til det, som barnet siger. Vidnet har fået refereret, at barnet har forstærket sine udtalelser. Vidnet synes, at barnet er meget konkret i sine udtalelser. Der var noget, der var rivende galt med det barn. Vidnet talte ikke med barnet om de ting, for vidnet ville ikke ødelægge undersøgerens muligheder for at få barnet frisk fra fad. Vidnet har arbejdet i mange år med børn, der har været seksuelt misbrugt. Seksuelt misbrugte børn har ofte fortalt noget til de voksne, før sagen kommer frem, men de voksne har ikke forstået, hvad barnet har villet sige. Barnet kan i den situation resignere og tro, at det er barnet selv, der er noget galt med. Sagsøgte har af fået at vide, at hun ikke mente, at det var noget, som sagsøgte havde puttet i hovedet på barnet. Det er meget vigtigt for et barn, at man holder sig til planen. Det var forkert at gennempresse en overnatning. Man kunne have taget hånd om det med hjemmebesøg. Der sker ikke noget ved hjemmebesøg. Der sker heller ikke noget under samvær, mens en undersøgelse står på. I løbet af efteråret 1994 tog sagen en anden drejning for vidnet. Først havde hun ikke ment, at der var grundlag for nogen mistanke om incest, men fra den 10. august 1994 fik vidnet en anden mening. Efter de udtalelser, som barnet var kommet med, mente vidnet, at der kunne være noget om snakken. Der var så meget stof, at det burde give anledning til en uddybende undersøgelse. Vidnet deltog i et møde på i sammen med sagsøgte. Det var et møde, som vidnet og sagsøgte havde bedt om. Sagsøgte var kommet til vidnet og var meget ulykkelig. Hun havde fået en ny plan med nye datoer på fra i . Sagsøgte var helt forvirret. Vidnet og sagsøgte havde bedt om et møde med dem, der havde lavet undersøgelsen. Sagen var blevet sparket helt op i systemet, så det var og ikke

, der deltog. På mødet kom der klarhed på nogle ting. gav sagsøgte en undskyldning for, at man var kørt for hurtigt frem uden at have sikret sig sagsøgtes samtykke. sagde, at han ikke mente, at det var sket noget, men at der måtte være et gran af sandhed i barnets udtalelser. Vidnet og sagsøgte spurgte, hvordan man kom videre. og afslog at gøre mere ved sagen. Vidnet og sagsøgte havde ønsket en ny undersøgelse, der gik ud på at undersøge barnets udtalelser. Der kom et møde i socialforvaltningen. Sagsøgte havde henvendt sig for at få hjælp. Mødet fandt sted hos vidnet efter kommunens valg. De kendte ikke , og hun havde efterhånden været hos mange forskellige voksne. Vidnets lokale blev brugt. Det var et krav fra side. tegnede en tegning uopfordret. havde spurgt, om hun måtte tegne. vidste godt, at hun var der på grund af samværet. Hun fik papir og tusser og tegnede så tegningen. Da vidnet kom hen til hende og så tegningen, spurgte vidnet, hvad den forestillede. sagde, at det var , og at det var hans hoved, hans arme, hans ben og hans tissemand og pegede på de dele på tegningen. Så rejste hun sig resolut og vred op fra bordet. Det måtte give stof til eftertanke, det at hun havde sagt, at det var , at hun havde tegnet ham nøgen og med en relativ stor tissemand. kan ikke tegne. De ringe på arme og ben, der findes på tegningen, der er fremlagt som bilag P, har noget med at gøre det, at hun bliver bundet. Hun har fortalt, at hun bliver bundet. Det er karakteristisk, at tissemanden skal med hver gang. Vidnet har nogle tilsvarende tegninger i sin sag. fortalte om lege, hvor hun blev bundet. Vidnet har i sin erklæring af 24. april 1994 kun skrevet, at sagde, at han holdt hende, men sagde senere samme år, at han bandt hende. Udtalelsen faldt, da var på vej ud af døren. Vidnet troede på det tidspunkt kun, at legede et eller andet voldsomt med sin far. Vidnet kan ikke huske, hvornår kom med udtalelserne, der er gengivet i erklæringen af 24. april 1994, for der var flere samtaler. Sagsøgte var ikke til stede, da de kom. Sagsøgte havde taget kontakt til politiet på grund af chikanerier af forskellig vis fra sagsøgerens side. Vidnet sagde til sagsøgte, at hvis det var rigtigt det, som sagde, var det en strafbar handling. Dem skal man

anmelde til politiet, der indsamler beviserne. De var til et møde hos . Der blev ikke foretaget en egentlig anmeldelse kun sonderinger. De kom frem til, at det ville være en god idé, hvis sagsøgte tænkte sig om. Det var vanskeligt med en sag, der kun byggede på et barns udtalelser. Videoafhøring blev nævnt, men hvem skulle afhøre barnet, og hvordan ville det være for barnet. De vedtog, at der ikke skulle skrives som helst. Vidnet var med i Civilretsdirektoratet, da mødet den 13. oktober 1995 blev afholdt. Det med, at et barn skal holde noget hemmeligt, er typisk i incestsager. Ordvalget hos barnet er meget typisk. Barnet har sagt, at de leger læge, at faren pruster, som når man løber i skoven. Efter vidnets mening har det været rigtigt, at sagsøgte kom med sine iagttagelser. Undersøgelsen på i var uetisk og fagligt uforsvarlig. Der kan være forskel på, hvad et barn fortæller, når forældrene er til stede, og når man er alene med barnet. Børn ønsker ikke at opleve straf og afvisning. Alle meninger hos forældrene har indflydelse på barnet. Vidnet har foreholdt, at sagsøgte efter journalen på i først den 7. marts 1995 skal have fortalt, at havde sagt, at sagsøgeren tissede på hende, forklaret, at det ikke er det første, man siger, når man kommer ind ad døren. Det, der står på side to i næstsidste afsnit i referatet fra mødet den 13. oktober 1995 i Civilretsdirektoratet, er et primitivt referat. Det med de grimme ting, har vidnet hørt. Man bruger dukker og andre legeredskaber til at afdække barnets indre verden. Det har der ikke været tid til under undersøgelsen af på i

Sagsøgtes vidne har forklaret, at han har skrevet et brev af 15. december 1994 om en oplevelse, som han havde haft med . Han var til et arrangement med spisning hos sagsøgte og og havde sine børn på 3 og 4 år med. På et tidspunkt gik han op på værelse, hvor hans børn var sammen med . stod ved vinduet og kiggede ud. Hun sagde, at han nogle gange holdt oppe ved vejen og sagde, at han ville have hende. Hun sagde også, at han holdt sådan på hende og viste, at han tog hende på lårene. Hun sagde, at det gjorde ondt, når han tog sådan på hende. Hun sagde, at han også bandt hende. Vidnet tog noget legetøj og begyndte at beskæftige sine børn med det.

Vidnet skrev brevet, da han kom hjem, og sendte det til Lyngby ret. Det var forfærdeligt at høre. Han sagde intet til sagsøgte. Når man selv har små børn, snakker man ikke om de ting. Senere har han fortalt sagsøgte, at han har sendt det brev til retten. Han er blevet opfordret til at være besidder for sagsøgte en dag, hvor hun var uden advokat. Det ønskede han ikke, fordi det ville blive en ubehagelig situation, også fordi sagsøgeren var modparten.

Sagsøgeren har til støtte for sin påstand anført, at sagsøgeren har ført det nødvendige bevis for, at sagsøgte har fremsat og udbredt sigtelser om incest, der er blodskamsforhold, samleje eller anden kønslig omgængelse end samleje, der er strafbare efter straffeloves § 210. Sigtelser af den art er egnede til at nedsætte en person i omverdenens anseelse. Det er ligegyldigt, om ordet incest er blevet nævnt. Sagsøgte har beskyldt sagsøgeren for at have begået hærverk mod

bil. Hærverk er en strafbar handling, der også er strafbar efter straffeloven, og sigtelse herom er også egnet til at nedsætte en person i omverdenens anseelse. Det er fremsættelsen eller udbredelsen, der er kriminaliseret i straffelovens § 267. Selv en dementi kan være en strafbar handling, hvis der sker udbredelse af den. Sagsøgte har allerede den 24. maj 1994 efter et fogedretsmødet sagt til sagsøgeren, at det var noget underligt noget, at han gik og pillede ved --- . Advokat --- har bekræftet sagsøgerens forklaring herom. Om sagsøgte kun har sagt, at han rørte ved barnet, er ligegyldigt. Vidnet

har forklaret, at sagsøgte i fogedretsmødet den 23. juni 1994 fremsatte en mistanke om, at sagsøgeren havde begået nogle handlinger, der kunne tyde på incest. Om ordet incest blev nævnt af sagsøgte, har vidnet ikke kunnet sige, men det er ligegyldigt. Advokat --- har bekræftet, at det foregik som det er beskrevet i udskriften, og tilføjet, at sagsøgte sagde, at forholdet ikke ville blive anmeldt, fordi hun ikke ønskede, at barnet blev undersøgt. Der kan ikke være nogen tvivl om, at sagsøgte i det fogedretsmøde har fremsat en sigtelse for et incestuøst forhold. Også senere under undersøgelsen på --- har sagsøgte sagt, at hun har en mistanke. Her er det sagsøgtes egne ord, der er refereret, og ikke kun barnets. Sagsøgte har foretaget en

anmeldelse til politiet og sagt den til afhørende betjent, at hun har en stærk mistanke om, at sagsøgeren har begået seksuelle overgreb mod barnet under samvær. Det er ikke afgørende, om der er tale om en anmeldelse eller en uformel henvendelse til politiet. Det afgørende er, at sagsøgte har sagt, at hun har en stærk mistanke om overgreb og herved fremsat sigtelsen, så den kunne blive udbredt. Vidnet

har forklaret, at sagsøgtes modstand mod udlevering af barnet til samvær var forbundet med de seksuelt grænseoverskridende handlinger. Vidnet har også hørt sagsøgte beskrive de handlinger, som sagsøgeren skulle have foretaget. Sagsøgte har så sent som i 1998 under samtalen med [redacted] sagt, at hun er overbevist om, at barnet har været udsat for grænseoverskridende handlinger fra faderens side. Der kan derfor ikke herske tvivl om, at sagsøgte har beskyldt sagsøgte for at have begået grænseoverskridende handlinger af seksuel karakter i fogedretsmødet den 23. juni 1994 og i Civilretsdirektoratet den 13. oktober 1995. Sagsøgeren har ført det nødvendige bevis for, at sagsøgte er fremkommet med udtalelserne. Med hensyn til hærværket fremgår det af bilag 7, at sagsøgte under en afhøring hos politiet har sagt, at hun havde mistanke om, at det var sagsøgeren, der stod bag hærværket på bilen. Det er ikke rigtigt, at sagsøgte kun har opfordret [redacted] til at kontakte politiet. Da sagsøgte ikke har ført noget sandhedsbevis, skal sagsøgte dømmes ad punkterne 1 og 4 i påstanden. Sandhedsbeviset skal vedrøre sigtelserne og ikke de udtalelser, som barnet er kommet med. Det, som [redacted] har forklaret om, støtter sig udelukkende på de udtalelser, som sagsøgte er kommet med om barnet. På den måde kan sandhedsbeviset ikke føres.

Med hensyn til påstandens punkt 2 og 5 følger det af retspraksis, at mortifikation efter straffelovens § 273 er obligatorisk, hvis der ikke er ført sandhedsbevis. Sagsøgte har heller ikke gjort gældende, at sigtelserne skulle være sande. Der er også kun tale om et lille barns udtalelser, der er refereret på anden eller tredje hånd. Efter erklæringen fra [redacted] i [redacted] er der ikke belæg for, at der skal have fundet nogen overgreb sted. Der er intet i [redacted] erklæring, der tyder på, at barnet har nævnt forhold, der tyder på in-

cest. Det, der står i erklæringer, hviler på sagsøgtes udtalelser. De kan ikke bruges som sandhedsbevis. Hærværkssagen er aldrig blevet rejst, og har som vidne forklaret, at der intet var i den.

Der foreligger intet, der kan bevirke straffrihed efter straffelovens § 269, stk. 1. Sagsøgtes udtalelser er fremsat i situationer, hvor hun ikke havde pligt til at udtale sig, og hun kan ikke have været i god tro. Sagsøgte skal bevise, at hun har været i god tro. Med den erklæring, der foreligger fra , er det et vanskeligt for hende at føre det bevis. Det er for denne sag ikke afgørende, om der har været tale om en undersøgelse eller en behandling på i , eller om sagsøgte ikke har givet sit samtykke til en forlængelse af undersøgelsen. Det er konklusionen i erklæringen fra i , der er afgørende. Der er intet i erklæring om bindelege. Efter vidneforklaring havde hun ikke på det tidspunkt, hvor hun skrev erklæringen af 22. april 1994, mistanke om noget seksuelt misbrug. Den mistanke fik hun først senere. Heller ikke erklæring af 22. maj 1995 har kunnet bringe sagsøgte i god tro i de senere retsmøder. Hvis erklæringer skal bruges som bevis for sagsøgtes gode tro, vil man komme i en cirkulær situation, hvor erklæringerne, der hviler på sagsøgtes forklaringer, skal bruges som bevis for rigtigheden af sagsøgtes forklaringer. har i retten forklaret, at hun ikke har hørt barnet sige andet, end det, der er nævnt i erklæringen af 24. april 1994. Det er muligt, at der var forhold, der trængte til at blive undersøgt nærmere, men de kan ikke bringe sagsøgte i god tro. Selvom havde udtalt, at hun var 100 % sikker på, at der var sket overgreb, kunne sagsøgte ikke være i god tro. Der er intet, der kan føre til strafbortfald, for der foreligger ikke forhold, der kan have givet sagsøgte nogen føje til at tro, at sigtelserne var sande.

Det overlades til retten at fastsætte straffen. Det må være en skærpende omstændighed, at der er tale om meget grove sigtelser, at de indgår i en straffesag, og at de er videbragt til politiet.

Med hensyn til kravet om en godtgørelse for tort gælder den almindelige culparegel. Tort er det samme som skam og fornædrelse. Det er en stor godtgørelse, der er krævet, men de sigtelser, der er rejst, er de mest infame sigtelser, man kan forestille sig. Sigtelserne har påvirket sagsøgerens forretningsmuligheder og hans muligheder for at dyrke sine fritidsinteresser. De har også påvirket ham i hans forhold til sine tre andre børn, men den største tort er, at sigtelsen har ødelagt hans forhold til . Efter de sigtelser vil det være umuligt at etablere et forhold til barnet. I lyset af disse forhold er 50.000 kr. ikke noget stort beløb.

Med hensyn til sagsøgtes modkrav er der ingen tort i at blive stævnet i en injuriersag. Man må finde sig i et sagsanlæg. Når man selv er fremkommet med injurier, kan man ikke kræve nogen godtgørelse for tort, fordi der bliver anlagt en injuriersag.

Med hensyn til sagsøgtes påstand om rettergangsbøder er det dybt beklageligt, at sagsøgerens unge fuldmægtig glemte at indhente modpartens samtykke til, at der blev stillet psykologerne skriftlige spørgsmål. I civile sager er der intet forbud mod at kontakte vidner. Der er kun et forbud mod at påvirke dem. Bilag 1 er fremlagt i den stand, den var modtaget i. Sagsøgtes advokat havde en fuldstændig udskrift. Det var tydeligt, at bilag 1 var en ufuldstændig udskrift. Det fremgår af svarskriftet, at sagsøgtes advokat er i besiddelse af en fuldstændig udskrift. Sagsøgtes advokat har fremlagt den fuldstændige udskrift som bilag O. Den fuldstændige udskrift indeholder det relevante for sagen. Den ufuldstændige udskrift kan derfor ikke være blevet fremlagt for at vildlede nogen. Sagsøgtes advokat har ventet to år på at forfølge sagen.

Sagsøgte har heroverfor anført, at sagsøgeren selv bragt ordet incest til torvs, da han i retsmødet den 23. juni 1994 nævnte, at han via havde hørt, at han blev beskyldt for incest. benægtede, at han skulle have sagt noget, og gik til advokat. Det var et forsøg på, at ikke skulle være dyrlæge for sagsøgte mere. Oplysningen er nok kommet fra sagsøgeren selv. På det tidspunkt forelå erklæring, og den indeholdt intet godt om sagsøgeren.

Det bedste forsvar er et angreb. Det med åbne bal-
let. Det er helt klart, at man ved at fremlægge en ufuld-
stændig udskrift vil skjule, at sagsøgeren selv startede med
at nævne ordet incest. Sagsøgte forsvarede sig naturligvis,
da hun blev beskyldt for at have sagt den slags til
Politiet har ikke villet rejse en sag om falsk forklaring mod
sagsøgeren, fordi han har sagt, at han har fået oplysningen
via og ikke direkte fra ham. At sagsøgtes advokat har
fremlagt den rigtige udskrift, kan ikke klandres hende. Ad-
vokat er yderst følelsesmæssigt involveret i
sagen og er kommet med udtryk som "lede kælling" og den
slags. At advokat ikke har villet udlevere
sine referater fra møderne, taler for sig selv. Barnet har
til kun sagt, at sagsøgeren rørte hende og
holdt hende. Incest er blevet et mere folkeligt ord. En mere
korrekt betegnelse er grænseoverskridende handlinger af sek-
suel karakter. Sådanne handlinger kan omfatte både incest og
blufærdighedskrænkelser. Ingen almindelige læsere af
erklæring vil tænke på, at hun beskriver forhold,
der kan betegnes som anden kønslig omgængelse end samleje.
er kommet med en meget stærk erklæring. Kon-
klusionen i erklæringen er klar. Sagsøgeren kunne være gået
til en anden psykolog for at få vejledning om, hvad han kunne
gøre, så barnet fik et andet forhold til ham.
beskriver, at er angst, og at hun skal holde noget
hemmeligt. De ting er typiske kendetegn i misbrugssager. Når
sagsøgte er kommet frem med barnets udtalelser, er det både
hendes ret og hendes pligt. Myndighederne har været døve og
svigtet i denne sag. Ingen kan fremsætte en berettiget kritik
af erklæring. Det er en kendsgerning, at sag-
søgeren har gået og rørt . Det kan ikke være nogen
sigtelse. var udpeget til at undersøge , men så
kom sagsøgerens advokat med en bunke sager med klager fra
fædre. Undersøgelsen blev herefter foretaget på i
uden medvirken af . Hvis det var blevet oplyst, at
undersøgelsen og den neuropsykologiske undersøgelse af barnet
ville blive foretaget af en ung kandidat, ville sagsøgtes
advokat have protesteret. har oplyst, at hun
ikke havde kompetence til at foretage den neuropsykologiske
undersøgelse. Det er helt utænkeligt, at
kan have haft den fornødne kompetence til at foretage den

neuropsykologiske undersøgelse. Sagsøgte accepterede undersøgelsen på i og fik en plan. Senere ændrede planen, så den omfattede hjemmebesøg. Sagsøgte så, hvordan afleveringen af barnet skete, at barnet måtte slæbes. Der blev ikke foretaget de nødvendige undersøgelser. blev negligeret. Erklæringen omtaler primære og sekundære symptomer på overgreb uden at beskrive disse. Erklæringen indeholder konkrete ting, som har sagt, men samtidig indeholder den en oplysning om, at det er vanskeligt for at være konkret. i kom ikke i erklæringen ind på begrebet resignation og dets betydning for sagen. Den neuropsykologiske undersøgelse var ikke med i det opdrag, som i fik, og sagsøgte var ikke informeret om, at den undersøgelse blev påbegyndt. har forklaret, at undersøgelsen på i har været uetisk og fagligt set uforsvarlig. har aldrig selv talt med sagsøgte. Journalerne er ikke beregnet til at blive fremlagt. Det er meget beklageligt, at den hovedansvarlige ikke kommer til stede. Erklæringen fra kan ikke lægges til grund i sagen. Sagsøgerens samvær med barnet blev ophævet på grundlag af erklæringen. Civilretsdirektoratet ændrede afgørelsen. Sagsøgeren har nået sit mål. Sagsøgte har måttet flytte til udlandet. kom ikke til mødet på i . sagde, at der måtte være en kerne i sagen. Fra efteråret 1994 var overbevist om, at der havde været seksuelt overskridende handlinger fra sagsøgerens side. Hun havde tegninger, der viste sagsøgeren nøgen og med en lang tissemand. ville ikke gå videre med det, da hun ikke ville beskyldes for at have påvirket . Sagsøgte havde en begrundet mistanke og gik til politiet. Man var enige om, at der ikke skulle skrives nogen rapport. gav det råd, at sagen ikke blev forfulgt, da sager af den slags altid er svære at gennemføre, og da barnet var lille. Sagsøgte valgte, at der ikke blev gjort mere ved sagen. Sagen er ikke blevet anmeldt. Der er kun sket en henvendelse til politiet, der har registreret sagen under kategorien andre undersøgelser. Set i bakspejlet ville det have været bedre, at der var blevet foretaget en videoafhøring af barnet. har i deres vidneforklaringer nævnt, hvad har sagt til dem. I sagen er der frem-

lagt et brev fra . Med disse vidneforklaringer og brevet har sagsøgte ført sandhedsbevis i sagen. Sagsøgte skal derfor frifindes. Med hensyn til er der en særlig situation. Sagsøgeren havde i 1991 beholdt et barn på et år og ni måneder. Sagsøgte har haft et langt mareridt. Sagsøgeren mødte op til hendes bryllup i smoking. Sagsøgeren har holdt udenfor hendes hus og udenfor børnehaven. Sagsøgeren har også været inde i hendes hus, mens hun ikke var hjemme. Sagsøgeren har bedt nogen om at fotografere. har forklaret, at sagsøgeren gik ude i stalden og kikkede efter navne. Der er også det med den seddel, der var blevet sat på bilen. Det er klart, at sagsøgte får en mistanke på grund af den seddel, der er sat på bilen og alt det, der er sket. Sagsøgte har haft pligt til at sige til , at hun havde en mistanke til sagsøgeren. Sagsøgte har sagt, at skulle kontakte politiet. Der er kun tale om almindelig opklaring og ikke om nogen sigtelse, der kan føre til nogen æreskrænkelser.

Sagsøgte har med sin henvendelse til politi og andre myndigheder handlet til berettiget varetagelse af barnets tarv, hvorfor handlingerne er straffri efter straffelovens § 269. Man kan ikke forestille sig et samfund, hvor man kun lægger vægt på sagsøgerens forklaring. Det, som sagsøgte har sagt, har hun sagt i tindrede god tro. Den gode tro er støttet på tegninger og på erklæring. Man må tro på barnet. Det er oplyst, at ingen tror, at sagsøgte har puttet noget ind i hovedet på barnet.

Der kan ikke foretages nogen mortifikation, og der er ingen pligt til mortifikation. Sagsøgte kan ikke se sagsøgtes interesse i en mortifikation.

Med hensyn til den krævede godtgørelse kan sagsøgeren ikke være berettiget til den, når han selv har siddet i fagedretten og udbredt sladder. Sagsøgeren har bedt om, at injurie-sagen blev behandlet for åbne døre og køret rettens kendelse om dørlukning. Sagsøgeren vil optræde med sagen i en udsendelse i fjernsynet. Sagsøgeren tror ikke selv på, at sponsorer har holdt sig tilbage, siden han ikke vil oplyse navnene på sponsorerne. Med hensyn til begrænsningen i sagsøgtes fa-

milieliv har sagsøgeren i fogedsagen forklaret, at han går nøgen i bad sammen med sine børn. De 50.000 kr. er alt for stort et beløb.

Sagsøgte har rejst krav om en godtgørelse på 25.000 kr., fordi det er en atypisk sag. Sagen har været et mareridt for sagsøgte menneskeligt. Sagsøgeren har splittet sagsøgtes familie. Sagsøgte og hendes børn må bo i Spanien, mens hendes mand bor i Danmark. Det er barskt at måtte forlade sin ægtefælle, men det har været nødvendigt. Injuriesagen har ribbet op i det hele. Sagen har haft store økonomiske omkostninger for sagsøgte, der har måttet betale store udgifter til psykolog. Hvis sagsøgeren ikke opnår andet med sagen, har han opnået at ødelægge sagsøgtes familieliv. Hvis sagsøgte ikke har krav på 25.000 kr., må hun have krav på et mindre beløb.

Sagsøgte har krævet sagsøgeren pålagt en rettergangsboøde, fordi sagsøgerens advokat bag sagsøgtes advokats ryg har stillet spørgsmål til de to psykologer. Sagsøgtes advokat kom til at stå i en meget ubehagelig situation, da hun af den grund var nødt til at rejse tvivl om dommerens habilitet til at behandle sagen. Fremlæggelsen af det ufuldstændige bilag 1 er helt klart et udtryk for et forhold, der er omfattet af retsplejelovens § 325. De væsentlige ting i udskriften var taget ud, og enhver kunne se, at der var klippet og klistret. Det erkendes, at sagsøgte havde glemt, at hun havde afleveret journalen, bilag 9, til politiet.

Rettens bemærkninger:

Efter bevisførelsen finder retten at kunne lægge til grund, at parterne har haft en langvarig strid om udøvelsen af sagsøgerens samvær med parternes fælles barn, der er født i, og at striden om barnet i 1993 var blevet så tilspidset, at fogeden måtte medvirke ved gennemførelsen af sagsøgerens samvær med barnet.

Det må endvidere på grundlag af sagsøgerens og vidnet advokat forklaring lægges til grund, at sagsøgte efter et fogedretsmøde i samværssagen den 24. maj 1994 har sagt til sagsøgeren, at han gik og pillede ved, og

at sagsøgte i et fogedretsmøde den 23. juni 1994 har sagt, at hun har mistanke om incest, idet omkring juletid havde udtalt og vist, at sagsøgeren havde rørt barnet i skridtet og bundet hendes håndled.

Det må endvidere lægges til grund, at sagsøgte siden har meddelt cand. psych. , Civilretsdirektoratet og andre offentlige myndigheder, at barnet er kommet med en række udtalelser om forhold, der kunne tyde på seksuelle overgreb fra sagsøgerens side, samt at sagsøgte i 1998 overfor har fastholdt, at hun har en mistanke om incest fra sagsøgerens side. Det findes i den forbindelse at være uden betydning, om sagsøgeren i fogedretsmødet den 23. juni 1994 har nævnt noget om , før sagsøgte kom med sine udtalelser.

Det påhviler sagsøgeren at føre det fornødne bevis for, at sagsøgte er fremkommet med de udtalelser om seksuelle krænkelser, der er nævnte i påstanden. Bortset fra påstanden om, at sagsøgte skal have udtalt, at sagsøgeren har sagt noget om, at der ville ske barnets pony noget, findes sagsøgeren at have ført bevis for sine påstande om, at sagsøgte er kommet med de udtalelser om seksuelle krænkelser, der er nævnt i påstandene 1 og 4. Det findes ikke afgørende for sagen, om krænkelserne strafferetligt kan karakteriseres som incest, samleje, anden kønslig omgængelse end samleje eller blufærdighedskrænkelse. Beskyldninger af den art er egnede til at nedsætte en person i sine medborgeres agtelse, og beskyldningerne er derfor strafbare efter straffelovens § 267, stk. 1.

Det påhviler sagsøgte at føre sandhedsbevis eller bevis for, at hun har været i god tro, da hun kom med udtalelserne. Sandhedsbeviset skal bestå i et bevis for, at hendes udtalelser har været sande. Det er i den forbindelse uden betydning, hvad barnet har udtalt. Et sandhedsbevis findes sagsøgte ikke at have ført. Hun findes heller ikke at have ført noget bevis for, at hun har været i god tro, da hun kom med udtalelserne. Det må efter de fremlagte psykologerklæringer og vidnet forklaring under sagen lægges til grund, at barnet på det tidspunkt, hvor barnets udtalelser om

de pågældende handlinger skal være kommet, både har haft svært ved at udtrykke sig sprogligt og været dårlig til at tegne.

Det findes ikke godtgjort, at sagsøgte har været forpligtet til at udtale sig, eller at sagsøgte har handlet til berettiget varetagelse af barnets tarv. Der er herefter ikke fundet grundlag for at fastslå, at sigtelserne er straffri i medfør af straffelovens § 269, stk. 1.

Idet sagsøgte heller ikke findes at have ført noget bevis for, at der har foreligget nogen omstændigheder, der har givet sagsøgte nogen føje til at tro, at udtalelserne var sande, findes tiltalte at burde straffes for at have fremsat disse.

Med hensyn til påstanden om, at sagsøgte skal straffes for at have beskyldt sagsøgeren for hærverket på bil, findes mistanken mod sagsøgeren for dette ikke at have haft en sådan alvor og styrke, at sagsøgeren med grund kan have følt sig krænket i den anledning.

Sagsøgte frifindes derfor for denne del af påstanden under punkt 4.

Straffen for sagsøgte fastsættes efter straffelovens § 267, stk. 1, til 20 dagbøder á 200 kr. med en forvandlingsstraf af hæfte i 20 dage.

Den nedlagte påstand om mortifikation tages i medfør af straffelovens § 273 til følge som nedenfor bestemt, idet sagsøgeren findes at have krav herpå, og idet der alene er fundet grundlag for at mortificere de mest krænkende udtalelser.

Påstanden om en godtgørelse for tort tages til følge som nedenfor bestemt, idet der dog ikke er fundet grundlag for at fastsætte tortgodtgørelsen til et højere beløb end 25.000 kr.

Da beløbet ikke er påstået forrentet, er der ikke tilkendt renter af beløbet.

Idet sagsøgerens påstande vedrørende de seksuelle krænkelser er taget til følge, findes sagsøgte at være afskåret fra at få tilkendt noget beløb i godtgørelse for sagsanlægget. Sagsøgeren frifindes derfor for sagsøgerens påstand om en godtgørelse.

Der er ikke fundet grundlag for at pålægge sagsøgeren eller sagsøgerens advokat nogen rettergangsbøde allerede fordi sagsøgeren ikke findes at have godtgjort, at sagsøgeren har forhalet sagen eller forsøgt at skille nogen fra en ret som anført i retsplejelovens § 325 ved de forhold, som er påberåbt som grundlag for påstanden.

Med hensyn til sagens omkostninger findes sagsøgte at burde betale sagsomkostninger som nedenfor bestemt. Retsmøderne i sagen har strakt sig over flere retsdage og haft en samlet varighed på omkring 15 timer.

THI KENDES FOR RET:

Sagsøgte, , straffes med 20 dagbøder á 200 kr., der tilfalder statskassen.

Forvandlingsstraffen er hæfte i 20 dage.

Følgende udtryk kendes ubeføjede:

1. De af sagsøgte den 23. juni 1994 i fogedretten i udtalte ord.. "at hun har mistanke om incest, idet : omkring juletid udtalte/viste, at faderen har rørt hende i skridtet og har bundet hendes håndled".

2. De af før den 22. maj 1995 til udtalte ord:

"Senest har hun overfor mormoderen ved sengetid spurgt, om det er rigtigt, at hun skal dø, fordi hun har fortalt noget om hemmeligheden - for det har sagt."

3. De af sagsøgte den 13. oktober 1995 i Civilrettdirektoratet 2. kontor i København udtalte ord:

" rørte ved hende på maven og undersøgte hende i numsen"

" tissede på hende og bandt hende."

"hos blev hun bundet med hænderne på ryggen, og så skulle fange hende. Havde på tegningen vist, at bandt hende."

" sagde lyde, som om han havde været ude og løbe"

" i havde sagt til , at hun ikke måtte fortælle om deres samvær, hvis hun gjorde det, ville der ske grimme ting."

Sagsøgte, , skal inden 14 dage til sagsøgeren, , betale en godtgørelse for tort på 25.000 kr. og 30.000 kr. i sagsomkostninger.

Sagsøgeren, , frifindes for det af sagsøgte, , fremsatte krav om betaling af en godtgørelse for tort.

Der er ikke fundet grundlag for at pålægge sagsøgeren, , eller dennes advokat nogen rettergangsbøde.

Birthe Sten

sattedommer